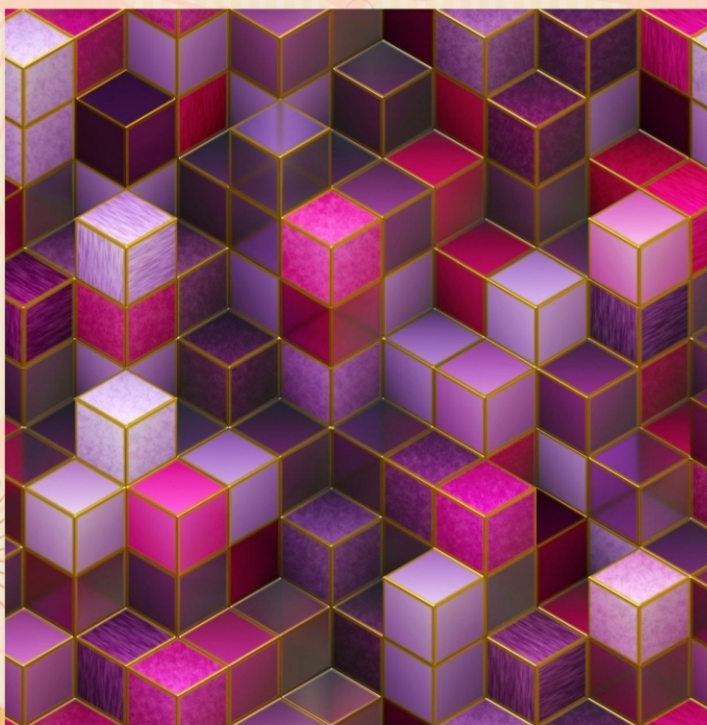

IZABRANE PJESME

Šandor Halmoši

GLIGORIJE DIJAK

<http://www.gligorijedijak.com/>

Podgorica - Montenegro

Izdavač:
„Gligorije Dijak“

Za izdavača:
Sonja Živaljević

Urednik:
Žarko Vučinić

Prevod:
Sofija Sotirovski

Recenzent:
prof. dr Sofija Kalezić

Lektura:
Milena Čavić

Tiraž:
200

Štampa:
„Art grafika“
Podgorica

Šandor Halmoši

IZABRANE PJESME

Podgorica

2020.

ONAJ TAMO

(Azt az egyet)

I jednog dana će ova prelijepa
zelena dolina presušiti.
Sve će postati crveno i hladno srebrno,
i braon i sivo. A onda će se svi
zvati imenom.
Reći ćeš dva slatka imena.
I ja tu jedinu riječ.

DUALNA PRIRODA ČUTANJA

(A csend kettős természete)

Ako mislim na tebe,
Jezero postaje glatko.
Ako mislite na mene,
Postaje uznemireno.

LAO CEOVA STRAST

(Lao-ce szenvedélye)

Ti znaš. Daleko si, i zato
je to od tvoje blizine još nepodnošljivije.
Moraš znati da se moramo znati,
dugim koracima, među dugim tišinama.
Ako samo jednom, samo za jedno popodne,
za jedan sat, za jedan dan,
ako možeš biti samo moja ponosna mlada,
koja je pronašla svog supruga, mene.
Ovo nije ljubavna pjesma.
Zoveš moje ime, zoveš dugačak spisak mojih grijehova,
mnoge moje greške, i ti si pročišćena.
Konačno kažeš da si ono što jesi.
Bože, moja žena.

Puno radimo u tom času, tog radnog dana.
Teško da smo ikada zajedno.
Šaljem te na posao jakom rukom,
i ako se vratiš, nokautiraš me,
poput moje djevojčice, kada me vidi
i potrči ka meni smijući se.
Možda te prepoznam,
i sjetim se svega što nisi rekla.
Ako želiš, uzeću nesreću sa tebe.
Ako želiš, uvijek mi daj posljednji slatki spoj.

DOK NE DOSTIGNE TVOJE GRLO

(Míg torkodig ér)

Dok ne dostigne tvoje grlo,

Ptice se vraćaju sa juga.

Da oderu trenutak.

Rukavice. Ose.

AKO ME SADA ZASIJEKU

(Ha most megkarcolnának)

Ako bi me sada zasjekli, ti bi pritekla
iz mene u potocima.

Ne usudujem se ni da progutam vazduh.

GILEAD

(Gileád)

Volim način na koji ti čizme udaraju,
po prašnjavom snijegu po kojem hodaš.

Oluje koje mi šalješ,
ta mučna kratkoća daha,
jer dolazi od tebe,
Sve ih volim.

Volim to prokleta veče u dvorištu,
voćnjak koji mi nisi pokazala.

Volim tvoj prkos, tvoju bijes,
Volim tvoju nestrpljivost koja visi na tebi
u debelim košuljama.

Znam da je u vremenu i prostoru moja privlačnost
prema tebi beskorisna.

I ne pomaže to što sam otkrio ljubav
neko vrijeme osmog dana.

Ali nemoj odmahnuti glavom - ne sviđa mi se to.

I-reči su iskrivljene u postojanju,
i spuštaju se iz grla.

Vjeruj mi, znam o čemu govorim, zašto i kome.

Otkako sam te počeo voljeti,
više ništa ne znam zasigurno.

Bilo da mi vjeruješ ili ne, sve mi je isto.

9 SATI 36 MINUTA

(9 óra 36)

Važan sastanak. Diskutuje se o tehničkim argumentima, naš stav se mora braniti. Sunce sija kroz prozor, laptopovi tiho šuščaju. Adam razmišlja, on i Peters su dobri prijatelji, u riječi i šali. Misi kaže nešto, Trebao bih da reagujem, ali vidim samo tvoje lice, tvoja paralizujuća tišina ispunjava prostor. Već nedjeljama mi nisi rekla ni riječ. Iako bi ti smijeh otvorio nebo, mora da bi se razdvojila na tvoju riječ.

Start-ap sastanak. Radimo na projektu dokumenta, počela je da pada kiša, i dolje ispod, u ulici mađarskih dobitnika Nobelove nagrade, proklijavaju novi izdanci trave. Ali, šta je sa projektom ljepote, projekat dostojanstva, što je sa projektom života i govora? Što je sa svijetom? Što će biti sa nama, draga? Ko je odgovoran, koji su rokovi, kritična razdoblja?

Koliko riječi za mir?
Koliko ljubi žele dobru smrt?

Bićemo ulični znak, drvo, cvijeće, mlak sprej
na grmlju lavande. Ali, to nam ne pomaže.
9:36. Nema vazduha. Postoje bombe.
Otrovne livade u nama, ispod nas.
Nedostaješ mi. Krov nedostaje iz spavaćih soba
Slama od teladi na pari
Prebijanje za svijet.

Radimo. Sledi kapija kvaliteta,
sigurni smo da ćemo donijeti kvalitet, naš rad
urodiće plodom. Svjetlost struji niz zid.
Trebao bih postati ribar u Norveškoj,
i čekajte Iskupitelja, dok ga još uvijek zanima.
Ruke bi mi bile zamrznute poput zemlje
na kojoj on zakorači.
Pitao bih ga za svoju sudbinu.
Ko bi od mene tražio ljubav?

Igla se ne pomjera. Iako su dokumenti
pomnoženi, tablice eksela se popunjavaju, već smo
razgovarali o java kursu, potpisao je Peter
račune troškova, odgovorili smo Njemcima,
mi smo donosili odluke, šalili se, čak je i Misi bila
zadovoljna, bilo je dobro, projekat je u toku,
i ispuniće nade koje su ga probudile, ali bih
sve moje nade da vežem za ženu, Boga, središnji stub,
imaš mnogo imena, jedno i nedjeljivo
i tvoja potreba je velika

velika je tvoja moć
ali čak si i nemoćan protiv
tvrdoglavosti vremena i divljine nestašice
I ja sam primjer, gledaj ipak je 9:36 iako
Pokušao sam sve, podneseno je kroz dva života,
Plesao sam, mislio sam s tobom,
Započeo sam projekat, nasmijali smo se
i svi vjerujemo u budućnost, Adam se nada,
Volkens je vedar, i Misi je zadovoljna,

Danas se Peteru Kalmiju rodila djevojčica,
Oni su joj dali ime Rijeka, ona je rođena
Carskim rezom, ona je zdrava, i njegova žena,
koja je Brazilka, ona je došla ovdje sa drugog,
tužnijeg kraja svijeta, pratila muškarca,
koga poštuje i voli,

samo sam ja ja a ti si siročić
vrijeme je stalo i nama je ponestalo vazduha
Ne mogu ništa da učinim
i ne možeš ništa da radiš oko toga, Gospode
jer je napisano sve napisano postaje
ti si tako želio
ljepota ne može drugačije znati
a ljubav ima svoje obrasce

9:36

Alarm bombe

ONAJ KOJI PROCJENJUJE ŠTA NEDOSTAJE

(Aki a hiányt méri)

Onaj koji procjenjuje šta nedostaje isti je

Kao onaj koji mjeri žito, golotinju.

On je zaštitnik punih košara

I žitnica.

Pečati zagrevaju toplu mast

pred njegovim nogama.

OVIH NEKOLIKO PJESAMA

(Ez a pár vers)

su ono što je ostalo nakon tebe i ovih pukotina
u zidovima mojih vena
tu je klišeji osmjeha tvog lica
rupice kukova izostanak je praznine

prestao si da postojiš kao nerođeni
moj trag produbio se u pijesku

iako si bio vedar i dobar
postigao si veliki napredak u meni
nježno se ljuljaš
i ti najbolje otkrivaš moju tišinu
zato sam stvorio vjetar
sunce i sidra
pored svog šivenja torbice
suzenje vena
i nijesi oklijevao
da koristiš vjetar
ti si isplovio iz mene
obilje zbunjenosti te nosilo
zaduhali su te novim obalama
novi mornari, nove vode
mada je sve to iluzija
samo je sidro nekako bilo na putu

ti si prestao postojati u meni poput tišine
tvoj se trag produbio u pijesku

tvoja jaka i nježna ruka mi odmiče
noga mi trne
moje krilo smrdi
slezina mi otpada
Bio sam takav nedjelju dana
teče iz mene
ljepota ova čudnu tečnost
Nisam znao da postoji tako nešto
Mislio sam da se moraš klanjati
za svaku kap i držati je ispred
svakoga lica
pa neće izgubiti nadu
ali moji se bogovi ne vole klanjati
ni meni se to ne sviđa
dovoljno je da joj zgrabiš šaku
i baciš zamahom
ka prolazniku
i one koji uđu,
ne odlaze neoznačeni
a meni ne ponestaje
Nikad ne presušujem
Bio sam takav nedjelju dana
teče iz mene
ljepota ova čudna tečnost.

KODEKS LJUBAVNIKA

(Szeretőkódex)

o svjetosti, vladanju zabavama i o tome
koliko smo mali mi ljudi

I doći će vrijeme kada sve padne
na svoje mjesto. Ovo je vrijeme kada čovjek
počinje da postaje
svjestan kako se nazivaju, cvjetovi mirisa isijavaju
a lišće ima oblik. Ovog puta ljudski cvjetovi
u maslačku, prokljali suncokret, žuta zastava i iris,
zaštićeno plavo. Kada umnoži vino,
riba. U dlan trlja biljke lavande, bosiljka i citrusa.
Počinju paralelne priče. Odustaje od stvari.

Protiv svih vjerovanja, ni ljubavnik ni draga
nijesu istorijske ličnosti, ali i duše vodiča. Oni vode
jedno drugo i svijet vraćaju sebi, a onda i dalje
od svih. Uče jedno drugo da govore novim jezikom
opet i ponovo poslije tišine. Približavaju se nepristupačno
iz drugog, petog i sedmog ugla. Nije prvi put da se
oni susreću i još uvek ne postoje za svoje dobro,
i ako ponekad pređu crtu, granice nikad to ne čine s njima.

Ponekad morate pognuti glavu prije nego što
podignete pogled.

Ljubavnik razbija zadivljenu tišinu, ubacuje se u sebe
komunikacija, stvara nove dijaloge, između prostora,
gradi mostove, ruši zidove, izgladuje stvari,
ili daje posljednji sakrament. On ne želi da
pristane na lažni
odnos ili da upropasti stvari, a ipak, ne može to da izbjegne.
Dakle, on ima noćne more. Zna da je i najgori brak
svetost i kontinuitet, ali on takode zna taj život
a voljena, voljena je takode sveta. To je najveća radost.
Razbacuje ga po svetu.

Ljubavnik napušta svaki dan.

Ljubavniku je dozvoljeno da napusti svaki dan.

Ljubavnik je sam sebi mnogo. A kad, ne spava
prosiljava čak i jednostavne brojeve i traži savršene brojeve,
3, 5, 6, 28. 53.

Ljubavnik voli. Ljubavnik je mržen.

Kad god može, ljubavnik koristi drveće kao izgovor.
Blizanci samoće su istog doba, zdrava stabla,
zauvijek isprepleteni - to kaže ljubavnik. U svojoj gluposti
um je rakija. Otvara čakre kuće
i pušta unutra svjetlost i vazduh.

Ljubavnik je voljen. Ljubavnik mrzi.

Čovjekov ponos nije vrijedan bez talasanih ruku njegove drage. Oslobođanje talasa ne vrijedi bez redovnog rada i radosti u porodici i pripadnosti zajednici. Ako generišete ljepotu i smisao, možete pobeći.

Ako ti nedostaje sopstveni prostor, svjetlost se isušuje. Ako si prisutan, život se širi.

Ruke mu savijaju vazduh, raširili su čvrsto konopac sa kule do kule, vijenac od cvijeća od prozora do prozora, zlatni lanac od duše do duše, i on nastavlja da pleše svoj ples. Nauči značenje nedjelje, ponedjeljka, utorka, dobija svoje predavanje od četvrtka, subote, uveče, zore i podneva.

Ljubavnik traje.

Jedna riječ, jedna galaksija, jedan svijet.

Meridijani, elipsa, krugovi. Teleskopi.

Kad imaš čistu savjest, svijet postaje čist i jasan. Siječeš drva, šetaš, bereš cvijeće, ljubav na auto sjedištu prekriven ćebetom, piši i uroni u tekst koji čitaš. Sakrivanje zahtjeva strateško planiranje koja se ne slaže sa pisanjem, čitanjem, šetnjama, branjem cvijeća, ljubavi na auto sjedištu, na poljima

ne obazirući se na kišu koja dolazi.
Nije moguće vratiti autokratiju čiste savjesti.

Mislimo da su sve naše suze preplavile plač i izgubile sve povjerenje kocke, ali slušaj ovdje: gdje postoji ljubav nema grubosti, a gdje je groznica, nema ljubavi i nema života. Nema plesa, nema tišine i nema muzike. Ali, stvarno, šta on zna o životu.

Ljubavnik je zagrljen. S leđa i naprijed.

Svako ljudsko biće rođeno je čitavom dušom,
a potom ga svi prodaju.
Pjesma je uvijek ostavljena ispod zamaha, ali ne i talasi, roletne su zatvorene. Na igralištu samo uobičajena slika: majka sa dvoje dece.
Zauzimanje svijeta u obzir,
samo čista stvarnost, bez ekstaze. Čovjek ide da radi, kupuje stan, vjenča se, stavlja vazu sa cvijećem na stolu. Čovek ustaje, obuva se i veže cipele. Osvrne se okolo i kaže, ovo sam već vidio, ali šta je sa dodavanjem neke boje tome. Ili nisam vidio ovo, ipak mora postojati nešto novo pod suncem.

Kontinuitet riječi stvara umirujuću tišinu. Umirujuća tišina vraća snove, unutrašnje znanje, što sa svoje strane vraća mitove i oni vraćaju viziju koja će donijeti spokoj i taktnost. I tako će ono što je nekada

bilo teško omekšati
baš kao što je mahovina na obodu bunara.

Tišina šteti tamo gde je najmekša, ona razdvaja stvari, daje način beskorisnih loših nagađanja. U tišini nedostatak referentne tačke čini da se sve raspadne. Kravlje pšenice, žuta vuna. Posjeduješ ono na čemu se držiš.
Šta pustiš, vratiće ti se.

Ono što ispustiš, slomiće se.
I ljubavnik se osjeća ljudskim. Želio bi da bude viđen i da pripada nekome.

Došlo je vrijeme za sve što ima prostora. Ovo se smatra normom, tišina radnim danima. Radnim danima možeš praviti greške i biti u krivu, vrijeđati ljude i biti uvređen, možeš da oprostiš ljudima i da ti bude oprošteno, ovo je prostor velikodušnosti.
U njemu možeš biti sam. Ljubavnik nema prostora ni vremena. Sve drugo osim ovih.

Ljubavnik je uvijek pomalo smiješan. On sjedi na crvenoj klupi koja se naginje.
Šetnja vojnim putem do Fehervara.

Na svačiji se način ponaša. Čak i po svom.
Baza podataka opada i vremenom zastareva. Ostali smo samo s labavim sistemom obrazaca koji pokazuju kretanje

ruku, očiju, kukova i leđa. Trikovi, laži,
milovanje, dizanje voljene, manipulacija, poljupci,
uvrede, godišnja doba. Radost zajedničkog rada.
Njega tkanja
za drugu i bala osmijeha. Dostojanstvo priznanja
drugog, iskrenost u očima i jasna situacija.
Oni će izdržati do kraja vremena.

Ne postoji dobar ili loš način za ljubav.
Ljubav je ljubav sama po sebi.

Radost se ne može mjeriti. Može se dati ili uzeti.

Ljubavnik počinje sumnjati da niko ne može
dva džempera i da je nemoguće čekati jedinog
30 godina. On ide do šume i sjedne.

ALI, TO SADA NIJE VAŽNO

(De ez most mind nem fontos)

imejl je
i ples kungfu
tako da svako jutro
djeca treba da idu
sa čistim srcima
čiste košulje
i sa dovoljno užine

ovo je važnije od svega

intimnih deset minuta saune
voćnjak Koszeg
drveće badema
Kasiopeja
i oh, ti stari komadi namještaja
prodavnice obuće
ukusne kafe
znam više o životu
nego Koliers na policama knjiga
a za vodiče postoje sijalice
jučerašnja mirisna hrskava lepinja sa cimetom
kvrjavac
jagoda
gostoljubivi momak

i sve vreme biti supruga
i domaćica
ljubavnica
kuvarica
majka
biti žena
poželjna
pametna
brza
razumijevanje
pacijent

šta da kažem o sebi
da to još nisam rekao
Mogu se samo ponoviti
za sve je vrijeme
i mjesto za sve
ne možeš da voliš dobro ili loše
možeš jednostavno voljeti
ne možeš mjeriti radost
možeš samo donijeti
ili ga odnijeti
nema dve drage
i tako dalje

i mi se moramo pobrinuti za sebe
jer nismo došli ovdje da uništimo

ali gradimo
vjera kroz dobru riječ
mir kroz dobru tišinu
sto od drveta
kroz snove i ručni rad
kuća, dom, atelje

u to vjerujem

i da je želja za posjedovanjem
a očekivanja upropaštavaju sve
ako želiš da zadržiš nešto od života
moraš to pustiti
moraš to dijeliti
jer sve je brzo
ali ipak je vječnost nekako
sastavljena od ovih važnih stvari
iz čaše na stolu
iz tvog osmijeha
dok te čekam
dok si odlazila

kao što se baget belog luka peče u rerni

a ipak kažu da sve što vidimo
čujemo iskustvom
cio materijalni svijet je samo iluzija
preporod

postoji samo ono što je nevidljivo
samo ono što život ne želi
i šta je bitno
leži u drugom
a ipak možemo doći do spasenja
samo kroz preobraženje ovog svijeta
svaki predmet, pokret, riječ
misao dovedena u jedinstvo
a mi nemamo drugi put ili mogućnost
nemamo drugog izbora
nego da preobrazimo ovaj svijet
i podignemo ga do čudesnog

Ne znam da li je to govor
možda nije važno
čudo ili taktika preživljavanja
sve je isto

ovo može biti kao
ljekovito bilje
poput pripitomljavanja lisice
tamo duboko u sebi.

VLAKNA VREMENA

(Il treno a domani)

U decembru sam mogao da pišem samo o tome kako prisustvo, jasne situacije i vrste zavjesa koji su u predsoblje i dnevnoj sobi, i kakva je draperija o prošlosti. I otprilike kakav je kontinuitet i šta danas možete raditi ne odlažite do sutra.

Ali, svako govori za sebe i mora da govori, tako da tišina ne smije pogoditi loše i još gore. Pričaj sa njom.

Danas postoji ono što je bilo juče, nužno i nemilosrdno i sutra biće, ono što danas postoji. Samo na taj način možemo mudro upravljati, a to nije mala stvar. Jer, bijela magija je bolja od crne, a jutarnja rosa i svađa su bolji nego bijela magija. Popodnevni posao i radeći jedan drugoga noću. To ribanje i ribanje i to klečenje od kade.

NIJE IMALA IME

(Nem volt neve)

Ne, ne, ona nije imala ime
Žene nemaju imena
U snovima
One samo dolaze
One izgledaju zagonetno
Iz zadnje sobe
Oni se maze
Spuštaju se s tavana
I prolaze laganim koracima
Pred vratima
Koja se otvaraju prema hodniku.

EUFORIJA SE UTIŠAVA

(Az elcsitulás eufóriája)

Kako bi bilo dobro kucati zatvorenih očiju
da dodirneš samo tastere
i zamisliš riječ
govor, tišinu
uši, vratovi, usne izbliza
snimke haljina koje lete na vjetru
zamisliti velike dvorane koje se hlade tokom ljeta
prije nas

i zaglaviti se u šapatu osmijehu
okretanje leđa iznad ramena
oni to zovu značajan pogled
iako pogled ne bježi, čak ni dok putuješ
fokusira se na jednu tačku
čak i ako se preskoči, vidi cijelu sliku
jer je sve povezano sa svim ostalim
najviše od svega sa mnom
i ja sa tobom
strah sa zabrinutošću
puštajući da čekaš da dođeš kući
beskonačna pobožnost
sa neizmernom sebičnošću.
sitni detalji i sjajne naracije
i mitovi.

POVEDI GA SA NAMA

(Hozzuk magunkkal)

iz dubine vremena
žilava mekoća biljaka
i među biljkama u kojima su živjeli
svaka povreda
i svaki oprost
Znanje koje bilo ko
ko se igra sa osjećanjima
rizikuje svoj život
i znanje
da je život duboko živio
i to je jedini način
da preživi.
Kroz nježnost tijela.
Kao tekstura duha.

MISLIM DA JE METAFORA

(Szerintem metafora)

nokat je osnovna riječ, stezanje, zatezanje, grebanje,
lov, klin, raste čak i izvan smrti, plus metafora,
plus slika: stisnuo sam je dok se nokti nijesu slomili.
Ova slika prikazuje silu stiskanja, snagu, ljepotu,
prijatan bol, velike motive, sve te jednostavne
i svakodnevne riječi, a da ne
spominjemo unutrašnju muziku
i ritam, stiskajući i oslobađajući ples riječi,
iznenadna izmena žustrog i sporog plesa,
osjećam da je sve to
iznad, prelazimo zajedno, može li se jezik
pretvarati da nema pojma
sve ovo, da katarakta ostane na vremenu,
da je tango u modi,
Ne mislim, šta je suština, osim ako nije vječna igra
jezika i autora i čitaoca, što bi moglo biti i gore
nego misao o kojoj se više ne može razmišljati,
ledeni brijeg lebdi prema tropima.

DA BOL NE TRAJE ZAUVIJEK

(Mert a bántás sem örök)

Čak će se i ta zla stvar umoriti
Unutar nas jednog dana
Ako se umori od sebe
I želi svjetlost
Razumijevanje
To je kraj.
Jer to je moguće
Da moraš da ustaneš
Svih sedam puta
U međuvremenu, ne bi škodilo ostati budan
Da čuješ razmake između riječi
A ako neko spava unutra
Juče je padala kiša.
Mazio bih se s tobom
Jer znam da se plašiš.
I ja uvijek drhtim
Zbog ove nemoći.

NE ZNAM

(Nem tudom)

kakav je bio dan
ili koja zona
ko je kome šta uradio
ko se igrao Boga
i ko je čovjek koji se nije bojavao Boga
i ko nije uzeo u obzir koga
Ne znam
šta je prvo došlo
zavoj ili okovi
ali kad sam te vidio
već si divlje bunila
moje sjedlo nije bilo na tebi
rub slike je nedostajao
uzde
lanac udarajući lancem
dojke
komad usta grizao je samo mene
draga bila si brza
i virtuoz
dok si mi se otrgla
da bih mogao ponovo da kažem:
pa šta
prokletstvo
tako da se pretvorim u mrmljanje

budalo
tako da ne razumijem
izgleda glupo
tako da te opet sastavljam
nerviram se
to bi trebalo da je tvoje ime
i tvoj zavoj
i tvoji okovi
napravi štetu negdje drugde
traži druge bogove
i pogledaj sebe
zauzet sam
moram da uskladim ovu pjesmu
dok mogu da vidim
dok me puštaš
dok
još uvijek
škripiš
u
meni

SUŠA

(Aszály)

Vlaga se ne može odvojiti od života.
Za nas je poput narandže.
Ne razumiješ, ne znaš to,
Ali ti to propuštaš.
I pijesak.
Umireš tokom dana,
A noću se smrzavaš bez polarnog pokrivača.
Ti to dobro znaš.
Ako čak i pomisliš na to, počneš da se treseš od hladnoće.
Ili znoja.
Ali u svakom slučaju, treseš se.
Govor je zvijer baš poput tišine.
Mora da se hrani. Sa ustima, srcem i dušom.
Pogledom dobrog gospodara.

Na pastelnoj slici je muzičko postolje,
Miris prašine, obloga od drveta.
Ako samo pogledaš, pukne.
Kao i mi, u svim našim zglobovima.
Ako možeš kapati kašiku meda
Na prozorskoj dasci noću.
Privukla bi puno mrava, možda bumbara,
Čak i vrapci, gusenice, skakavci,
Čitava armija skakavaca.

Došlo bi do masovne žurbe, vrlo neprijatno za tebe.
Ali sama pomisao na to bi mi usta učinila vodom
Polako uzimaš kašiku,
I okrećeš je,
Zatim je držiš u vazduhu nekoliko trenutaka,
Sačekaš prve kapi meda kapnu,
I gdje.

SAD I OVO

(És még ez is)

Pao je mali komad neba
na dvorište upravo sada
sa snijegom i ponio je
andeosku nogu skinutu sa tijela.
Znam da je ovo nespretno i smiješno.
Ne bih ti dosadio takvim stvarima,
da nijesi bila bolesna
i plašila se anđela.
Ali, ponekad se preplavim nekim
nestrpljenjem i zatezanjem kože.
Čak i za tišinu treba vremena.
I takođe poplava.

NIJEMO JADIKOVANJE

(Csendes lament)

Nikada te neću napustiti,
zaklela si se ispod arkada,
ali si znala,
da tamo nema pjetlova.

Ako me nijesi voljela,
ne bih ni bio živ,
rekao sam, gore na krovu,
nakon što sam zadobio smrtnu ranu
od tebe i od svijeta.

Dlanovi su ti uvijek bili znojavi
i nijesi razumjela Floru.
Sad o tome moram razmisliti
ako nijesi postojala,
neprestano bi mi se smijala
među onima koji ne mogu plakati.

DEKAMERON

(Decameron)

Moram ponovo da sjednem na travu,
leži pod zvjezdanim nebom, gurni
bijeke rade, krsti se,
provedu te kroz suđenja vješticama, iskušenje vodom,
probudi se sa vatrom, odluči da li da te spalim
na lomači ili da te napunim, pa, šta kažeš,
nijesi ništa rekla o zamucenju,
i kanapu, molim te, zbog života Brajana,
i tu mama tambien,
hable con ela, cio mjesec?

i Kazablanka, uhoda, 101 Rejkjavik,
jedan-dva pornića, kriv je Volteir,
Džuls i Džim

čovjek bez prošlosti
kao što je to na nebu
gospodin Ibrahim i cvijeće kurana.

zatvorenih očiju.

ZELENA PJESMA

(Zöld vers)

Odjednom sam zaspao i legao go u krevet
sa otvorenim prozorom do jutra.

Tada sam samo stajao i gledao u brdo
nasuprot njemu, krovovi, drevne kule.

Doručkovao sam, prošetao, odjavio se,
dao sam svoj kroasan kontroverznom prosjaku.

Sada sjedim ispred Ibrahima,
u sjenci Irotko.

Noseći panama šešir.

Od mente mogu osjetiti koliko
te bole usta.

STARINSKO JADIKOVANJE

(Antik lament)

O, vi nimfe Lukulusa, trske, vi čvrste,
do kog kraja sunce siječe nebo, ako je pjesnik
ne može da razgovara sa slatkišem preko skajpa! Ako ne
razumiješ kako je crni kalup u loncu, tamo
biće vijenac za božanske grudi i pusti kola da
odmore, dok se lice pretvara iz mraka u spokoj.
Dobro se držiš, Pimene, i ti takođe, naporna, divlja zvjeri,
Cermes sa širokim ramenima. Sjutra će biti dan,
vino će teći, bogovi će se spustiti.
Lukulus, kažem ti, a kamoli sa tvojom pameti o tebi,
ali sigurno ne možeš živjeti bez ljepote.

I STAVILA GA JE U

(És beletette)

korpi od trske
i pokrila je posteljinom koju je sama tkala.
Držala ga je u hodniku, gdje je bilo hladno.
Kad se potpuno ohladio i bio
dovoljno čvrst da se može narezati, istisnuo se
miris koji si udisala, napiši.
A to inače, ne razumiješ
ja razumijem, kako znaš, Dunav je preplavio
svoje obale. Ovo je sve poezija, i ja se bojim brze
vode, ponekad se i ja plašim kad me
oboriš s nogu.
Napustio bih barokna poređenja.
Ne prognozira se oluja.

DRHTANJE I

(Remegés I)

Još nije ni počelo, a i dalje traje.
Poput kiše u nama, šuma gori.
Raskidi, usamljena jutra.
Polja lavande, ostrvski vrhovi.
Kao i nakon našeg uspona na nebo,
Umjesto nas.

DRHTANJE II

(Remegés II)

Nevolje nijesu počele sada.

Ljubav je preplavila.

I mi se u njoj stalno utapamo.

DAJ MI LJUDSKOG VREMENA

(Emberi idót adj)

Nakon toga ionako će nastupiti tišina.

Ono što traje su pesme, šaljive

Topli pokreti na stolu.

Riječi koje smo izgovorili

Ili je trebalo.

Pasovi, stremena

Nekoliko rabljenih krpa.

Tada ćemo opet odrasti.

VIĐEN U OSLU

(Oslóban látott)

jednom u takvoj radnji prošao je njegov sažaljeni
rukou preko stranica dugo je disao
u knjigama a zatim zatvorio oči i vidio sjajnu,
plavo-bijelu majčinu dušicu
Andersenove i Grimove priče proizašle su
iz njega i zimi noći s baladama stajao je tako dugo
pola sata je prošlo od kada je prodavac
knjiga zatvorio prodavnicu
zatim je lutao poznatim ulicama starog grada
bezobzirno dok noć nije pala čakre su mu presušile
čakre su mu bile pune, anđeli su ga vodili
do izliva

PEČAT I ISTINA

(Dichtung und Wahrheit)

ovo je poput opuštanja biljaka u podne
i njihovu vrijednost uveče.
vruće isparenje asfalta nakon ljetnjeg tuširanja,
kliše od početka, ali potom neka duboka
i neimenovana privlačnost, dobar osjećaj,
udobnost, bezvremensko stanje.
možda skromnost otpadnog gvožđa,
možda bijes i vrućina monsuna.

Od mene su tražili da napišem kratak izvještaj
o vikendu u Amsterdamu, što sam i uradio,
jer je bilo potresno, zaista sam uključio sve
važne činjenice, zaključio sam rekavši
da je močvara i motka, čvrsto tlo
i održivost, da je sve povezano
sa svim ostalim i bilo bi dobro
da sačuvate ne samo profit i šampanjac,
ali takođe i poniznost, dobro raspoloženje,
i čiste vode za budućnost,
i da će ovo uspjeti

danas me je glavni urednik nazvao i rekao da bi volio
da objavi članak, ali pokušavao je čitav sat
da me u to ubijedi u posljednjoj analizi čitaoca

to su idioti i ne žele da misle da neće
razumijeti i ja to ne želim da razumijem

onda nije sve isto,
od čega petnaest hiljada zaposlenih živi,
svaki kutak svijeta čita

i stvarno bih trebao shvatiti da ne mogu
objaviti cio tekst
hoćeš
vidjećeš

naravno da ne razumijem ovo
ali nije važno
na putu kući slušao sam starce
ali i dobrote na radiju
i mislio na tebe.
Udahnuo sam dobar i loš polen.
Ne mogu ih razdvojiti, samo zajedno
a zajedno nema dobro i loše
uostalom, ono što cvijeće ne može biti bez cvijeta,
kao dosadu i bezobzirnost,
ne možeš da cijeniš iskrivljene
zrake koji su se izgubili,
ako voliš lipu,
ludi kesten,
i stvarno si bila zaljubljena
u ova vremena, sredinom ljeta

a kada još ne možeš znati
da li su top menadžeri napeti,
ili se valjaju po travi,
da li će plesati Zorbu
na glavnom trgu u Frankfurtu
ili odlaze u svoje stroge domove
sa gradskih parkinga sa
buketima cvijeća.

i ne, stvarno ne znam šta je ovo.
možda skromnost gvožđa
ako su prekriveni zorom i polenom
možda je to večernja poezija biljaka
ili lupanje vrućeg asfalta ispod naših bosih nogu
koje žure jedne prema drugima.

OSTAVI GA NA MIRU

(Hagyd a csudába)

umjetnički, finoća,
Ostavi osudu.
Sada je srijeda
Sjutra će biti četvrtak
Onda petak, subota
I tako dalje, i tako dalje.
Ne računaj, samo daj broj
Ne dijeli dlake.
Vrijeme si ti.
Ostavi ih na miru
Minute puzanja.

14:01

(14 óra 01)

Iako bih ti pokazao svijet
Kao znakove, boje, mirise i oblike
I oni su na tvom tijelu
A drveće je puno sokova.

Sad ću te obući
Jer progutao bih tvoju grubu skromnost
Ugrizao bih ti vrat
Što je moja navika
Kao kod netaknute divlje životinje.

Opet bih te istegnuo
Jer tvoje nepce je sto puta gladno
I ti moraš da grebeš
Moraš i oko usta
U krug i kolo.

Opet i ponovo.
Moraš da raspališ vatru.
Tada moraš odlučiti.

NAGRAĐENI PJESNIK ŽA TRAŽI PESOU

(JA JA-dijas költő Pessoaát keresi)

Ali ne u Pesoinom omiljenom kafiću, u Brazilu.

Stvari nijesu toliko identične.

Ili zadržive.

Iako su ovi koncepti danas nepoznati
nekadašnje indijske medicinske knjige

posvetile su poglavlja

tome kako čovjek treba da skinje svoje kamenje,

ako hoće ili

želi da ima djecu. Jer u stara vremena,

bilo je drugačije

- kao i ovo.

Vođenje kontinenta.

Nema uživanja, samo zadovoljstvo.

Dugotrajno.

Kao prava poezija.

Zbijanje okeana mlijeka.

Dobro je plivati u okeanu.

Bez laktoze.

50. rođendan u kući haš, u 52. godini.

Tihom peru se ne žuri,

Veliki brat, dolina Tagus te čeka.

Ponesi ga sa sobom sto dvadeset puta!

Čikago te očekuje uz krevet i bluz!
Nije loše izgubiti se u Lisabonu
Tramvaj 28, žuti, uvek te vodi kući.

Kabo da Roka je najzapadnija tačka, odavde
postoji samo more sa velikim plućima. I ja sam pisao
o onom crvenom svjetioniku u blizini tvog kanua.
Ne postoji
to raspoloženje, tipa Bob Marlijevo, taj hipi
noseći momak, pisao sam o tebi, i za tebe,
i bolelo je. I ja sam te volio. Upravo na taj način,
upravo u tom smislu. Izmislio sam to, znam.

Ali, da se vratim ŽA nagrađivanom pjesniku ŽA,
koji traži Pessoa, i nađe ga umjesto mene.
Ali, ne u njegovom omiljenom kafiću.
Jer zapis se samo neprestano kreće u nama.
Zapis Ze Eduarda Kabo da Roka
Gudački trio iz Lisabona
Tomas Talis iz Eskorijala
rani Bob Dilan
Spominje se fado. To je drevno,
poput tanga i pentatonskog tugovanja.
Zašto si me dovela na ovaj svijet, majko.
Možda iz tog razloga.
Tako da bi to trebalo da ima značenje.
Da bismo stigli u duhu.
Remaron Tamasijeva prepravka.

Čarli Parker i ribe sa bijelim trbuhom,
i kućno vino, za mene samo vino dijela kasa,
Oh, kako sam volio te riječi,
nijedna djevojka se ne može poljubiti
tako, vafankulo, kolione stuzikadenti ragaci mangiare.

47 godina
86 pseudonima
86 alter-ega
Koji si ti?

Kaskais - Džonas bufet, mogao bi biti i u Sekzardu.
Jedan jede dušom, zar to nije istina,
i napokon pije, pije gore,
ovo je takođe način da se završi dan.
Ficgerald, pisac je ovo rekao,
prema Satiorovoj vinskoj karti,
i Ernestovoj, kubanska je turistička atrakcija.
Starac i more.
Rižoto od lignja je vruća staza u tržnoj hali.
I salata od hobotnice u Taki haš-houseu.
Velika greška - kao Veces miješana salata.
Adega.

Ali, ukusi su pobijedili najbolje gurmane.
Jer nema ukusa bez duha
I nema duha bez oskudice
Što je centralna svijest.

Da kažem malo bolje, harmoničnije.
Ako je bačen iz ravnoteže,
tada ćeš zaista razumjeti.
Ali, da li bismo trebali da volimo onoga koji nas baca?
Ili da ga mrzimo?
Da li bi trebalo da ga preziremo, kao što mi preziremo
svijet posle sumornih stvari koje radimo?
Da li da ih pogledamo?
Da li ih možemo kanonizovati?
Da li ih treba zapisati u apokrife?
Ne znam.
Ponekad mislim da razumijem.
U drugim vremenima odustajem.
U to vrijeme čitam poeziju.
Ili pišem poeziju.
Ne tražim nikoga
Ali, ja pronalazim sve.
Svi me pronalaze.

Pasoin grob u Belimu, u Svetim Jeronima,
kad se ne mogu ni nadati tome.
I Vasko da Gama,
Kamoes, takođe.
Koliko puta su srljali u
smrt, ali na kraju niisu uspjeti.
Čak se ni
Puskas ne sjeća svega u bolnici.
Ali, šta je sve?

Muzej pločica u starom manastiru?
Umjesto da udeš i istovariš pločice,
i ulazak i izlazak,
Igraćemo svi svoju ulogu.

Ako zajedno krenemo na put
još sat vremena,
u mislima,
biće dobar svijet.

Estoril čeka.

IZLAZEĆE SUNCE

(A felkelő nap)

zapali tegle sa medom
na stolu u trpezariji
globus
zagonetno je blistao
s mekim žutim svijetlom
to je bilo više od meda
okružile su ga
vrećice čaja
lipa
limunska trava
borovnica
divlja menta
nana
poput nekih vrsta megalita

tako je bilo tiho tih dana u Stounhendžu
ili se Pucacer zaista pojavio
kada su ta čvrsta vremena
došla
kad su se prostirali
pred Nepoznatima
ono što još nije Poznato
misterija bivanja

i čudo se važi za
zadržavanje duha
i oni koji u to vjeruju
oni drže nebo i zemlju
i zadržavaju se

šta još može da uradi

**POGLEDAJ, NISAM ČAK NI DONIO
DOLJE BRAŠNO**

(Látod, még a lisztet sem)

Vidiš, nijesam čak ni donio brašno dolje
sa potkrovlja, a najmanje zvijezde,
iako bi uživala u svakoj
koju želim da ti dam, čak bi se i najveća
tuga podigla na ovoj vrućini,
ali nemam ni brašna ni klupe, i mogu
nositi se sa zvijezdama samo u onim ludim trenucima,
ali gledaj, na nebu postoji ljubičasta staza,
i malo gnijezdo na strehi našeg trema.

PJESMA NAD PJESMAMA, ALI NIJE SOLOMONOVA

(Énekek Éneke, mely nem a Salamoné)

Ne budi se, nemoj ponovo paliti ljubav u meni,
kćeri Jerusalimska,
jer ja to ne želim, a nije dobro,
i zato što nije dobro, ne želim to,
ne oblači je u zlatne riječi i plavo,
ne razmišljaj o njenoj toleranciji,
njenom osjećaju ukusa,
ne zovi je,
ne upoređuj njene grudi sa grozdom,
ostavi je na planinama Gileade,
ostavi je u majčinoj kući,
u kući despota faraona,
ostavi je u Solomonovim suptilnim riječima,
tvrđim i bezobraznim riječima,
utješnim riječima,
to mi je ostavilo jezik,
a ispod toga nema meda
a na čelu nema pečata
a smola mi ne kaplje iz usta
a mlijeko joj ne kaplje iz usta
jer moja voljena ne pripada meni
a ja ne pripadam svojoj voljenoj
upozoravam te
o gazelama

i livadama
kćeri Jerusalimska
kćeri sa Siona
perfidna ženo
nekonzistentna djevojko
skloni se od mene!
bježi od bijesa
bježi od moje ravnodušnosti
bježi od mojih prekrasnih praznih očiju
jasno izadi
jer će doći vrijeme
sunce zalazi
i um će ti puknuti
i tvoje sjenke će se razdvojiti
jer ljubav je gladna
kao smrt
i praznina, kao u grobu
ne može da se popuni

NEMOJ NIKADA ZABORAVITI

(És ne feledd soha)

Nikad ne zaboravi da si žensko
do Amazona, u Ariadne, Evropa, Penelope, srodstvo
monahinjama i rođak dvorjane Venere iz Vilendorfa,
rodbina s Fridom i Majkom Djevicom, nikad ne zaboravi
da si žena, da si muza, da možeš da budeš majka,
i radosna ljubavnica, ali ni to nemoj zaboraviti
blizanac, težak lik, oboje ste Flora i Beatris,
i čovjek, sa kojim se stopiš u zagrljaj ljubavi,
i ne zaboravi, nikada ne zaboravi, da nebo ne vrijedi
ništa, tvoja ženstvenost, muževnost, ponos i poniznost,
tvoje dobre namjere i svi tvoji napori ne vrijede ništa
ako ih ne dijeliš i ponudiš, ne zaboravi.

ISPOD SNIJEGA

(A hó alatt)

Sto dvadeset polja maka.

Ispod njih sto dvadeset regala.

Kolijevka.

Nasuprot tome pomućena slika.

ISPAŠTANJE

(Vezeklés)

Hladno ti je, počinje sa nogama.
Kao onaj koji hoda u gradu.
Anđeli ti dolaze
I vuku te na barku.

Ulaziš
Tvoja duša vidi.
Dolazi do kopna na otvorenom moru.
Pustiš to
Pusti te.
Ponovo počinješ sutra.

LUKA

(Portishead)

Da sam muškarac i
Podjednako srećan
Kao što nijesam
Sjedim na liticama
Iznad mora
I dugo zurim u tebe
Kruto
I volio bih da budem more
Ili crveni svjetionik
U blizini tvog kanua.

TATAR BIFTEK

(Tatárbifsztek)

Bez tebe je svijet sirov
i bez gnoja.
Nedostaje mi toplina tvojih butina
i para potoka
koja curi u takvim trenucima.
Nedostaje mi trzanje
miris
nekako blizina
tjelesnih tečnosti.

IZGOREN OD SUNCA

(Csalóka napfény)

što se tiče staljinističkih vremena, ali još više ljubavi i mržnje, o dubokim i divljim nagonima kod muškaraca i žena, o djeci, idili i tišini, o nemaru, ponosu, i zlobi, pa sjajni vozači, mnogo riječi je prazno u meni, svjetla za poplave su previše za mene, to su čuda, besmrtne duše, prolazne i vječne, pompezne, ja sam Goldmund, moje usne sada su teške kao zlato, riječi mi se vrte na usnama, bilo bi dobro diviti se, voditi ljubav do zore, poljupci i ujed i po vratu sa požudom, suze, uvijanje kose, ali dolazi oluja, osjećam to, svjetlo je lažno, i mene takođe progoniš u naručje drugih žena

KAO TVOJ DJED

(Pont, mint a nagyapád)

Baš kao i tvoj djed,
koji je uvijek pi-voda,
baš kao i moj život,
ako se čarolija podigla,
baš kao vatra,
ako postane kičasta i pretvori se u pepeo,
baš kao tijelo,
koju možeš da staviš i odneseš,
baš isto,
kao ti i ja,
pitaо sam dobrog Gospoda,
rekao sam lijepe riječi,
znao sam kraj,
znao sam početak,
ima duha u svemu,
za tebe je sve nizbrdo,
slomljeno i uništeno,
možeš da ga spakuješ,
baš kao i tvoj djed,
koji je uvijek pi-voda,
dobar dan i tebi, kamenjaru, kamenolomu
donio sam ti ručak,
da razveselim svoj život,
moj Tibor je takođe umro,

moji ljudi su mnogo bolesni,
stojim pored bailei-a,
skidaš mi zavoj,
zavoj nije prava riječ,
ima previše značenja u njemu,
previše je patetično,
možeš ići, briga me je,
možeš ići kod majke,
plemenita i ponosna,
našem jeziku, našem ocu,
dok se kreće,
izlazim zbog njih,
i ti si napravljena od poezije,
reci mi ime.

PRVO SE OČISTIŠ

(Először dörzsölődsz)

Prvo se očistiš. Onda sjaj
nestane, tada će ti se razbiti ego.
Udeš, zavijaš. Niko te ne čuje.
Zatežeš somot, grickam ti vrat.

KADA JEDNOSTAVNO NE MOŽE BITI

(Amikor már végképp nem lehet)

kada te tako stisne, da moraš da izbaciš
sve iz sebe, samo da dišeš, kada
nemaš sa čime da pokriješ svjesni dio svijeta,

kada si planina i jama, gdje vrijeme prolazi
samo da se oslobodi

NE ČUJEŠ ME

(Nem hallasz)

Ne ljubiš me
Ne vidiš me više.
Svjetlost struji dolje
Neću više vredjeti pomena

Tada će se u hodniku spustiti tišina
Dobra tišina.
I tiho ću zvoniti
Na susjednim kontinentima.

NEŠTO ŠAPUĆE

(Valami azt súgja)

Nešto šapuće
Uradi ovo i to
Nema šanse drugačije
Ali ista stvar
Ne zamaraj se
Kad dođe vrijeme
I vežu te
U hladnom mrazu do brade

KO RAZUME KADA PADA SNIJEG

(A havazást ki érti meg)

Još se možeš grickati. Možeš je imati
više od daha. Ništa drugo nema između nas.
Samo nekoliko vrlo napornih mjeseci.
Ono što je sada vrlo neuobičajeno. Ali, čiji je kostur
težak kao obronci planine pod lavinom.
Sve je slomljeno.
Sve vezano.
Pejzaž je u miru.
Možda je moguće.
Možda je moguće nešto povući,
nešto duboko i prazno.
Šta, ne pitaj me.
Ne znam.
Zaljubiš se u kosti. Do struka.

RECI MI, ŠTA JE DOVELO TROJANSKOG KONJA

(Mondd, mit visz be a trójai faló)

Ako ti godine oduzmu zidove
i nema razloga za tebe
da kreneš u bitku,
za završni razgovor
- ispod jedinog stabla.
šta bi rekla? Bilo je dovoljno?
Duga priča?

želiš da se moliš, pokaži na more znakovnim jezikom,
daleko, zuri zatvorenim očima u onu unutrašnju tačku.
biti žena bez prošlosti.
kastirana osveta pored kastiranog čovjeka.
da stojimo u ledenom dvorištu, među okupljenim
izdajicama, noževima i sjekirama reći našem srodniku,
svinja može da ide, nećemo sada da je ubijemo.
zagrličemo se i zaplesati tango u pregači.
onda neka zora propadne!
iskustvo iz života.

otići ćeš. tražićeš ga.
i ono što otkriješ, neće ti se svidjeti.
i ono što ne nađeš, slijediće te.

i vratićeš se veselo, meko, dobro preplanula,

sa ožiljkom. nećeš imati riječ poricanja.
suze će ti sedeti u brazdama načinjenim od soli, vjetra,
i pijeska, ako me tješiš i ako ti se približim.
Kažem, ovo je patetično. Kažeš, nema veze.
svida ti se. Desilo se na platou,
prije suše.

ali to više nije relevantno.
poput festivala klanja svinja.

SVI

(Mindenki)

Svi su dobri.

Možda je samo to

Do stepena

Mi patimo od

Nedostatka ljubavi

Da smo loši.

Možda je čak i sotona.

PJESMA NAPRAVE

(Kütyüdal)

Hej, čovječe, sviđaćeš mi se
ako imate fidžet spinner,
ako je zakačen na tvom pametnom telefonu,
ako ti električna četkica za zube zuji,
tvoj aparat za kafu je skup,
ipod je osnovno,
Iks-boks i Nintendo
barem Pleisteišn,
sječivo, zgodna djevojka,
tetovaža na bradavici,
prsten u nosu,
koji je đavo niebelung,
skajvaker, rutersvič,
snaći ćeš se,
alarm te obavještava,
dom je centar,
dron je kuadkopter,
skener je ivica,
pametna je telefon,
pametna je sat,
TV je takođe previše pametan,
a isto je i otvarač prozora,
pametna je tvoja narukvica,
takve su i tvoje naočare,

pаметан је твој дом,
nema problema ako je prazan,
šetač je za djeda,
nijesi moderan
ako nemaš CCTV kameru,
ako ne gledaš stvarnost
kroz virtualne naočare,
ako nemaš
visokotehnološki detektor metala,
električnu cigaretu,
podvodnu video kameru,
ful HD TV,
KHD,
SSD
LED lampicu za napajanje,
bežičnu tastaturu,
miša,
punjač za telefon,
zvono na vratima
vodootporan blutut
glasani zvučnik,
laserski pokazivač,
USB-a u izobilju,

šta i gdje priključiti?
kako preuzeti?
i ko puni baterije?

DDR2-3-4-5 memorija, iRukavice, snimanje
je čudno, solarni punjač za telefon, eterični talasi,
internetsko bankarstvo dolazi zajedno,
ako si van mreže,
plan (SAD) B,
USB šolja grejač,
USB lampica za čitanje,
USB mikroskop,
USB ventilator,
USB mat prostirka,
USB kašike,
medijska tribina,
gdje si
a nijesi bio,
4K, 8K TV,
daljinski upravljač je univerzalan,
i podesan,
baš kao lojalan građanin,

punjač, brz i multifunkcionalan,
laser, mobilni i daljinski,
moraš sve to imati,
ribarski radar,
alarm za električni ugriz,
fitnes sat, set za šišanje
sa vrtljivim turbo mopom,
uređaj za demagnetizaciju zbog koga su žene
očarane,

silikonski pekač za mafine,
tvister krompira,
čokoladnu fontanu,
udari me na slijepo,
ako ponovo naleti na mene,
nalog za baštu gnoma,
ispravljanje kose za žene,
presovanje gvožđa, pisoar za žene,
metal za dršku, kratki crveni selfi štap,
LED glava tuša,
ljubičasti magnetski vrtić,
masažne table za pse,
ako žena posjeduje psa,
daljinski kontrolisan
plutajući plastični morski pas,
raspamećuje me,
košarkaška mreža za toalete.

za brijanje ženski laserski brijač,
IPL, sredstvo za uklanjanje dlaka za kućnu upotrebu,
potrebna ti je i oprema za mjerenje vjetra,
spoljni termometar,
ažurna si ako se radi o travi,
trimer za dlake iz nosa,
rerna je pametna,
dolazi sa setom za roštilj,
naša prijateljstva izblijede,
sa ravnim baterijama,

laptop, jabuka,
sveska za početnike,
tablet ajfon
sušilica voća,
Vinčester se vrti,
ploča je digitalna,
povezana sa modemom,

odjavljeno partnerstvo,

diskman i ajped, ajmek i pendrajv,
ebuk i ibuk, ispratiću te ako želiš
imaju nizak aj kju,
mali mladići,
odrastanje sa slušalicama,
foto i videom, vifijem, lanom,
klimatizacija,
ako možeš da izdržiš,
možeš da sjedneš i opustiš se,
Dandi je mašina za šišanje kose, kao i za šišanje brade,
kul je štampač, radi i projektor,
mjerač nivoa aktivnosti, ekstraktor pare,
mračni uređaj za one koji ne vide jasno,
para u strogo gledajućim očima,
mikrotalasna rerna,
hajfaj, pojačalo,
subvufer, znatiželjna kutija,
Makbuk te kida,

adapter, kontrolor,
nadzorna veb kamera,
kome je stalo do frižidera,
blender je zastario,
zašto se dodavola depiliraju,
smuti je spreman,

idi svojim putem,
ja idem svojim putem

sa ajgou, brzinom od 120 kmph,
razmišljajući o novoj aplikaciji,

ESP, ASR, ABS, PPC, povratne informacije
o ekološkim vozačima, GPS,
VDC, DSC, ako je tvoja trulež, samo probaj ovo,
ako si Madar, hotspot,
vazdušni jastuk, detektor unazad, zatezač pojasa,
kažem ti, dvostruki twin turbo, parking pomoćnik,
ako je vozač lutka, pametni automobil testira,
automobil bez čovjeka, automatizovan, hibrid
sada je to kul, a električni hajpkar, ikar,
moj auto je smeće,
potrebno je puno da bi pogodila metu,
pojačana herojska vremena,
traker,
pomoć u čuvanju traka,
digitalni klima uređaj,

detektor slijepih tačaka,
sistem praćenja zamora vozača,
da se ne sudare,
sistem nadgledanja reljefa,
fokus na cijepanje,
ja živim u akciji,
automatske provjere za zaštitu od sudara
i balansa, praćenje radarskog krstarenja,
sistem za prepoznavanje znakova, sistem
upozorava na zadržavanje kočionog puta,
detekcija unazad, povezano sa
autom, hlađenje sjedišta, ambijentalna svijetla,
automatizovani brisač vetrobranskog stakla,
blutut zvučnik,
radarski detektor, privezak za ključeve automobila
sa aparatom za disanje,
ja sam tvoj kolega, saradnik,
drago mi je što sam živ.

ovdje sam stajao bez naprava,
sa strahom.

moja ćerka je srećna kod bake i deke u bašti,
rajsko postojanje, maleni Buda sa malenom
kantom za zalivanje,
zadržava vodu iz bunara,
ne možemo preliti,
njemački internet je spor,

vodim računa o danima
kad idem da je vodim,
tako imam i ja svoju bajkovitu slatku princezu.
Imam GPS,
ali znam put
zavezanih očiju,
Već od početka vjerujem u ABS,
i u lance,
i u božansko priviđanje.
i to ono
ljubavni vazdušni jastuk želi biti otvoren
ako upadnem u velike probleme.
da peti element ne ide ravno,
da ćeš mi biti dovoljna,
milost,
milost.

da zavisnost
želi lakoću,

usamljenost traje.

I REĆI ĆEŠ MI

(És mesélsz majd)

o Rimu, Firenci, o Katarini Mediči,
o novim slikama u Ufiziju,
o Božićima kod kuće.
o Lisabonu, reći ćeš mi o Ester,
a tvoje kćeri, s entuzijazmom, nastavi
do zore, kada ćeš mirno spavati,
i neću moći da kažem ni riječ, i neću ti reći
šta već znaš, šta već znam,
neću te ni poljubiti, samo ću ti pogledati lice u krilu,
to se tokom godina nije mijenjalo, samo je dobilo malo više
prozirno i tužnije, ili mi se samo vid pogoršao,
i sve pomiješam, na kraju, nije važno,
svijet će se sam rasplesti, kao i ti koji me raskopčlaš,
i raskrinkavamo se zajedno u ovoj slaboj zori.

SOBA VAMSLER II

(Wamsler-szvit II)

1.

Život radnika imejla nije lak.
Bez obzira kako svijetli unutra,
Ruka ne smije da mu drhti,
Jer će se zvjezdasti prah trljati na vrhovima prstiju,
Izdiše težak vazduh koji udiše
Kroz nos, nacrt,
Nagli pogrešan potez.
Ali, kada se beba okrene,
To je upravo ono što je potrebno.

Kao i kod rođenja pjesme.
Kao što se netipično mutira sa stvaranjem,
Duh Gospodnji lebdi iznad voda,
Uzbuđenje i napetost,
Zatim neka elementarna, eksplozivna virtuoznost.

2.

Sva istinska umetnost rođena je iz vatre,
Ili u vatri.
Jer, ko ne kontroliše strast, sagorjeće u tome.
Ili odmah, ili nakon ubrzanog paljenja.
Mora biti predviđen budžetom, kao odredbe za putovanje.

3.

I moraš krenuti na svoje putovanje.
Na pravi El Kamino koji ti traje čitav život.
Moraš da vidiš sve što ti dođe na putu,
Moraš paziti na znakove,
Na susrete,
I moraš poštovati zakone.
Ali, slomiš ih takode s vremena na vrijeme.
Moraš zaobići zabavne parkove,
I bučna mjesta,
Moraš da se preseliš u središte pozornosti,
Prije televizije i kamere,
Moraš da stojiš ispod reflektora i bubica,
Smiješ se,
Neki dan će se završiti.

U svakom slučaju, cilj je rosa oko naših srca,
Spoljna i unutrašnja tišina,
U kojoj dublja međusobna povezanost
Želi pogledati naprijed
Ako imamo sreće,
Ako dostignemo stanje milosti.
Jer se te stvari ne mogu forsirati, povući,
Ne možeš ih naterati iz Sudbine ucjenom,
Ali moraš biti spremna tada.

Osjetljivost je teška stvar.
Svakodnevno vježbaj,

Svakodnevna aktuelnost,
Dnevna rutina.

Da bi stvorila trajne, korisne, lijepe stvari
Od mnogih zapažanja i nekoliko nečega,
Za koje se možeš zalijepiti,
Koje možeš zadržati, koja se budi i održava živim
Lijepo u nama.

4.
Rad sa imejlom nije lako.
Od mekog do tvrdog,
Od tvrdog do vječno mekog,
Iz materije,
Od blata, sunca i tirkiza,
Sa plašta vjenčanica,
Od dijamanta cvijet,
Iz cvijeta, šume svjetlosti,
Iz stvarnosti snova,
Iz sna sadašnjosti,
Iz dana u dan,
Skromnost,
Velika pluća,
Prostor za veličanstveno,
Pista za fenomen,
I sutra,
I prekosjutra.
Za svaki put.

Pećnica razmišlja.
Pećnica sjaji.
Pećnica odlučuje.

U SVAKOM PORAZU POSTOJI POBJEDA

(Mert minden vereségben győzelem van)

Ali, ne smiješ biti samozadovoljna, ni na minut,
ne smiješ sedjeti na rukama, moraš biti budna,
tiha i informisana, odlučna i nosiva,
moraš očekivati da će se dogoditi čuda, moraš vjerovati
u znakove, ali prvo moraš da napišeš znakove na čelu,
umovi koji stanuju iza čela moraju se poboljšati,
oči se moraju poljubiti i napuniti svjetlošću
da ukloniš baksuze od ljudi, ali ne smiješ ga sahraniti,
jer ono što sahraniš ponovo će izrasti i biće tvrđe,
postaće moć, demoni moraju da budu
imenovani i pripitomljeni, moraš ih zvati,
kako su tebe zvali,
kako su me sile pozvale veće i poniznije od mene,
stabla trešnje će sada procvjetati,
stabla trešnje će ući u pupoljak,
i tako ćeš se i ti iscijeliti, jer u svakom porazu postoji
pobjeda, a u svakoj pobjedi je manji poraz.

DA JOŠ UVEK IMAM PJESME U SEBI

(Ha lenne még versem)

Napravio bih knjigu od njih
lijepu malu koja se može staviti u džep
u nju bih napisao lijepe riječi
i čitao ih svima
ko bi bio tužan
ko bi bio razočaran
obukao bih crvenu košulju
zamolio bih divnu sobaricu
da razgovara sa mnom
o važnim
i bitnim detaljima
što bi nas obavijestilo
o čemu je pjesnik pisao
i za koga
o čemu je razmišljao dok je pisao
na kojoj je strani sedjela muza
i ugao olovke
jer je jasno da je pisao olovkom
ili ako olovku, prije pisanja,
uvijek oštri
i liže je,
satima sedi ispred bijele stranice
prije nego što može da napiše jednu riječ
onda je precrtava

onda piše drugu
onda podiže pogled u stranu
i razmišlja
u njegovoj sobi nema ničega
osim biča
stola
i madraca od slame

MOGAO BIH DA OTPLEŠEM

(El is táncolhatnék tán)

Čak bih mogao i plesati, kao taltos,
u transu, skriven u magli prekrivenoj
u dobrotvornoj tami, ali ko hvali
sivilo, ako sam ti pokazao hiljadu boja,
kojima će duvati radosne mjehuriće
kad umrem.

DVA MOLEKULA

(Két molekula)

Dva molekula se sretoše.
Oba nepokrivena, ćelave ćestice
u neogranićenom strahu
od vakuuma,
naginju jedan ka drugom.
Toplina koja se oslobađa je
zapravo – duša.

POGOVOR

(*Utószó*)

Crnogorskim čitaocima prvi put se predstavlja savremeni i vrlo priznati mađarski pjesnik Šandor Halmoši, autor desetine pjesničkih knjiga i dobitnik nekoliko vrijednih nagrada u zemlji i svijetu. Njegova poezija je apartna, neobična, hermetična, tako da nije baš lako i na prvi pogled uspostaviti komunikaciju, ali to nikako ne znači da nećemo uživati u druženju sa njom.

Halmoši je, prije svega, veliki putnik, erudita i kosmopolita, koji putuje i upoznaje svijet, daljine, ljude i život. Ove pjesme su svojevrsan misaoni dnevnik o njegovom odnosu prema egzisencijalnoj stvarnosti, koju on sagledava na poseban i donekle filozofično-metaforičan način.

Poeziju ovog stvaraoca uopšte nije lako okarakterisati i kritički tumačiti. Naime, radi se o tzv. složenoj jednostavnosti, a može se reći i o jednostavnoj složenosti. Čini se da je ovo prvo i do sada najpotpunije, odnosno najreprezentativnije poetsko izdanje Šandora Halmošija kod nas, karakteristično po određenim izražajnim, stilskim i tipološkim odlikama, a to su, prije svega, sledeće:

- narativni način kazivanja,
- odsustvo rime,
- često izražavanje u prvom licu jednine,

- auto/biografski detalji,
- raznovrsna tematika,
- stvaralački preobražaji,
- umjetnička/ artistska nadogradnja,
- etičko i životno sazrijevanje.

Mijenjajući povremeno pjesnički postupak, Halmoši ipak ostaje dosljedan svom osobenom pristupu i načinu saopštavanja, koje nudi vrlo (ne)skriveno doživljavanje individualnog (psihološkog) i civilizacijskog (kolektivnog) iskustva, a sve to u idealnoj harmoničnosti sa kosmičkim, onostranim i uzvišenim.

Čini se, takođe, da ova lirika nedvosmisleno potvrđuje stav poznatog pjesnika Antonija Porpete, koji kaže:

„Poezija je zatvoren krug: polazi od intuitivnog, prolazi kroz intelektualno i ponovo se vraća intuitivnom preko osjećanja. Usrijed tog kruga nalazi se pjesnik sa svojim teretom začuđenosti i nereda“.

Nećemo pogriješiti ako kažemo da je ova knjiga, u stvari, neka vrsta životnog i stvaralačkog obračuna ili bolje reći svojevrсно viđenje dosadašnjeg životnog toka. Prošla vremena i ovo sadašnje zadobilo je novi smisao i značenje u mnogim stihovima, a sve to u skladu sa stavom Milana Kundere da pisac „jedino može pružiti izvještaj o sebi“.

To zapravo znači da „Izabrane pjesme“ osvjetljavaju i ilustruju pjesnikovo lice i naličje, odnosno njegov dnevnik života i rada. Otuda je ovakvo pjevanje jednim dijelom i himna životu, koji uprkos svemu ne posustaje već

aktivno djeluje i oglašava se mnogostrukim i višeznačnim porukama.

Pjesme su veoma dobro raspoređene u idejno-tematskom smislu, hronološki i metodološki koncipirane, stilski i jezički kompaktne, te na izvjestan način ilustruju genezu, poetiku i razvojne faze kroz koje je ovaj pjesnik prolazio tokom svog višedecenijskog uspješnog bavljenja poezijom.

Sve u svemu, ovo je zaista izvanredna poezija i nećemo pretjerati ako kažemo da je vrhunska po mnog čemu! Izdavaču i prevodiocu pripadaju sve pohvale za ovaj značajan izdavački poduhvat!

Prof. dr Sofija Kalezić

BILJEŠKA O PJESNIKU

(A szerzőről)

Šandor Halmoši (Sándor Halmosi) pjesnik, prevodilac, matematičar, rođen je 1971. godine u Szatmárnémeti (Satu Mare, Rumunija). Živio je u Njemačkoj 16 godina, trenutno živi u Budimpešti. Pored književnih djelatnosti drži predavanja o tradiciji, o poeziji, o individualnim i kolektivnim putevima istupanja iz duhovne krize, o drevnoj istoriji jezika, o simbolima. Njegovanje talenata i popularizaciju poezije smatra svojom profesijom, pristalica je kulturnog dijaloga.

Objavljena djela:

A démonokkal flancoló (Koji se oholiše sa demonima), 2001.

Napleány voltál (Bila si Sunčeva djevojka), 2002.

Babérliget (Livada lovora), 2003.

Mely a salamoné (Koja je Solomonova), 2004.

Annapurna déli lejtőin (Na padinama Anapurne), 2006.

Gileád (Gilead), 2009.

Ibrahim (Ibrahim), 2011.

Lao-ce szenvedélye (Lao Ceova strast), 2018.

SADRŽAJ

(*Tartalom*)

Onaj tamo /5
Dualna priroda ćutanja /6
Lao Ceova strast /7
Dok ne dostigne tvoje grlo /8
Ako me sada zasijeku /9
Gilead /10
9 sati i 36 minuta /11
Onaj koji procjenjuje šta nedostaje /14
Ovih nekoliko pjesama /15
Kodeks ljubavnika /17
Ali, to sada nije važno /23
Vlakna vremena /27
Nije imala ime /28
Euforija se utišava /29
Povedi ga sa nama /30
Mislim da je metafora /31
Da bol ne traje zauvijek /32
Ne znam /33
Suša /35
Sad i ovo /37
Nijemo jadikovanje /38
Dekameron /39
Zelena pjesma /40
Starinsko jadikovanje /41

I stavila ga je u /42
Drhtanje I /43
Drhtanje II /44
Daj mi ljudskog vremena /45
Viden u Oslu /46
Pečat i istina /47
Ostavi ga na miru /50
14:01 /51
Nagrađeni pjesnik Ža traži Pesou /52
Izlazeće sunce /57
Pogledaj, nisam čak ni donio dolje brašno /59
Pjesma nad pjesmama, ali nije Solomonova /60
Nemoj nikada zaboraviti /62
Ispod snijega /63
Ispaštanje /64
Luka /65
Tatar biftek /66
Izgoren od sunca /67
Kao tvoj djed /68
Prvo se očistiš /70
Kada jednostavno ne može biti /71
Ne čuješ me /72
Nešto šapuće /73
Ko razume kada pada snijeg /74
Reci mi, šta je dovelo trojanskog konja /75
Svi /77
Pjesma naprave /78
I reći ćeš mi /80

Soba Vamsler II /87
U svakom porazu postoji pobjeda /91
Da još uvek imam pjesme u sebi /92
Mogao bih da otplešem /94
Dva molekula /95
Pogovor /96
Bilješka o pjesniku /99

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna biblioteka Crne Gore, Cetinje

821.18(487.114)-1 821.18.09-1

ISBN: 978-9940-22-044-0

COBISS.CG-ID: 39045904

Šandor Halmoši (Sándor Halmosi) pjesnik, prevodilac, matematičar, rođen je 1971. godine u Szatmárnémeti (Satu Mare, Rumunija). 16 godina živio je u Njemačkoj, trenutno živi u Budimpešti. Pored književnih djelatnosti drži predavanja o tradiciji, o poeziji, o individualnim i kolektivnim putevima istupanja iz duhovne krize, o drevnoj istoriji jezika, o simbolima. Njegovanje talenata i popularizaciju poezije smatra svojom profesijom, pristalica je kulturnog dijaloga.

Objavljena djela:

A démonokkal flancoló (Koji se oholiše sa demonima), 2001.

Napleány voltál (Bila si Sunčeva djevojka), 2002.

Babérliget (Livada lovora), 2003.

Mely a salamoné (Koja je Solomonova), 2004.

Annapurna déli lejtőin (Na južnim padinama Anapurne), 2006.

Gileád (Gilead), 2009.

Ibrahim (Ibrahim), 2011.

Lao-ce szenvedélye (Lao Ceova strast), 2018.

ISBN: 978-9940-22-044-0

ID: 39045904
www.gligorijedijak.com